

◆ Ahmet Yıldırımtepe

K/Ömür Karası

Tek gayesi helâl ekmek parası
Sarmakla geçer mi yürek yarası
Sürülmüş bir kere kömür karası
Ne kadar yıkasa çıkmaz nafile.

Bareti başında çizmeler dizde
İç çekip ilerler meçhul bir izde
Karanlık kuyuda derin dehlizde
Güne hasret kalır çıkmaz nafile.

Gündüzü öğütür geceyi karar
Dalıp kabus görse hep hayra yorar
Gözleri aniden bir ışık arar
Kibriti çıkarıp çakmaz nafile.

Kömürden karaymış alın yazısı
Helâllik alır da gider bazısı
Yollarını gözler körpe kuzusu
Bir ömür bekler de bıkmaz nafile.

Bir kıyamet kopar yıkılır dağlar
Eşinin feryadı yürekler dağlar
Ardından yüz binler milyonlar ağlar
Dönüp de geriye bakmaz nafile.

